

UITSpraak 17 - 337

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellante

tegen

het bestuur van de Faculteit der Governance and Global Affairs, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 10 augustus 2017 heeft de facultaire examencommissie namens verweerder aan appellante een negatief advies gegeven met betrekking tot de voortzetting van de bacheloropleiding Bestuurskunde, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) een afwijzing is verbonden.

Bij brief van 16 september 2017, ontvangen op 26 september 2017, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep bij het College ingesteld.

Door appellante wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat persoonlijke omstandigheden haar studieresultaten negatief hebben beïnvloed. Zij wijst erop dat zij te maken heeft gehad met een angststoornis, depressie en het overlijden van haar opa. Appellante geeft aan dat bij haar onlangs de diagnose is gesteld dat zij een sociale angststoornis en een ontwijkende persoonlijkheidsstoornis heeft, waarvoor zij binnenkort behandeld zal worden. Appellante verwijst naar een verklaring van PsyQ en de studentendecaan van 26 oktober 2017. De studentendecaan verklaart dat appellante in de periode van:

- 1 september 2016 tot 1 november 2016 gehinderd is;
- 1 november 2016 tot 16 januari 2017 sterk gehinderd is;
- 16 januari 2017 tot 1 september 2017 gehinderd is,

bij het verrichten van studieprestaties.

Appellante geeft aan zeer gemotiveerd te zijn voor de bacheloropleiding Bestuurskunde en wil deze zeer graag voortzetten.

Op 8 november 2017 is een verweerschrift ingediend. Hierin is aangegeven dat de examencommissie niet beschikte over de hinderverklaring op het moment dat het besluit werd genomen. Voorts is opgemerkt dat deze verklaring van belang is voor de rekenkundige toets om de mate van hinder vast te stellen. Verweerder wijst erop dat appellante de rekenkundige toets niet doorstond, waarbij rekening is gehouden met de hinder bij het verrichten van studieprestaties. Appellante moet in staat zijn geweest om meer studiepunten te vergaren. Verweerder wijst erop dat appellante meerdere tentamens niet heeft behaald, ook niet bij het hertentamen. Daarnaast merkt verweerder op dat appellante in twee jaar haar hbo-propedeuse rechten heeft gehaald en dat zij één jaar Rechtsgeleerdheid aan de EUR heeft gestudeerd. Mede hierdoor heeft verweerder geen vertrouwen dat appellante de opleiding binnen redelijke tijd zal afronden.

Het beroep is behandeld op 29 november 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is in persoon ter zitting verschenen. Namens verweerder is [naam], verschenen.

Naar aanleiding van de hoorzitting heeft verweerder de studievoortgang in het huidige studiejaar onderzocht en op 5 december 2017 toegezonden aan het College.

Op 11 december 2017 is dit overzicht aan appellante toegezonden. Hierop is geen reactie ontvangen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 16 september 2017 door het College ontvangen brief heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 10 augustus 2017. Het beroepschrift voldoet aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de WHW gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, eerste volzin, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding aan een student advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, van de WHW kan het instellingsbestuur aan een advies bedoeld in het eerste of tweede lid ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast. Deze regels hebben in elk geval betrekking op de studieresultaten en de voorzieningen, bedoeld in het derde lid, alsmede op de termijn bedoeld in het vierde lid. Voor de Universiteit Leiden zijn deze regels vastgelegd in de Regeling Bindend Studieadvies en de bijbehorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies (“de Regeling”).

Ingevolge artikel 5.2.2 van de Regeling is het bindend studieadvies, bedoeld in artikel 3.1.7, voor voltijdstudenten negatief en afwijzend indien op het moment dat het advies wordt uitgebracht de student minder dan 45 studiepunten van de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding heeft behaald.

Ingevolge artikel 5.7 van de Regeling wordt aan het negatieve advies, bedoeld in artikel 3.1.7 geen afwijzing verbonden indien de in artikel 5.8 genoemde persoonlijke omstandigheden van de student, die zijn opgenomen in het dossier bedoeld onder 4.2, er de oorzaak zijn geweest van het niet behalen van de in artikel 2 genoemde normen. De examencommissie baseert haar oordeel over het al dan niet verbinden van een afwijzing aan de adviezen door een vergelijking van de behaalde studieresultaten met het persoonlijke studieplan zoals bedoeld in artikel 4.3.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Bij het in administratief beroep bestreden besluit is aan appellante een negatief studieadvies gegeven met betrekking tot voorzetting van de bacheloropleiding Bestuurskunde, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de WHW een

afwijzing is verbonden. Het verbinden van een afwijzing aan het negatief studieadvies betekent dat de inschrijving van appellante voor deze opleiding aan de Universiteit Leiden wordt beëindigd en zij zich gedurende vier jaren niet opnieuw voor deze opleiding aan deze universiteit kan inschrijven.

Vast staat dat appellante 10 studiepunten heeft behaald en daarmee niet heeft voldaan aan de eis, neergelegd in artikel 5.2.2 van de Regeling.

Appellante beschikt over een hinderverklaring van 26 oktober 2017 van SOZ waarin is vermeld dat zij in de periode:

- 1 september 2016 tot 1 november 2016 gehinderd is (75% kunnen studeren);
- 1 november 2016 tot 16 januari 2017 sterk gehinderd is (50% kunnen studeren);
- 16 januari 2017 tot 1 september 2017 gehinderd is (75% kunnen studeren) is,

bij het verrichten van studieprestaties.

Wat betreft de hinder is het vaste jurisprudentie van het College dat geen sprake kan zijn van een louter cijfermatige toepassing.

In de bij de SOZ-verklaring gevoegde richtlijn betreffende de waardering van de hinder in bepaalde percentages is niet voor niets aangegeven dat de percentages een bepaalde marge hebben. Dit is aangeduid met “circa 75% kunnen studeren”. Een louter rekenkundige omzetting van de door SOZ geconstateerde hinder en de door de student benoemde persoonlijke omstandigheden naar een bepaald aantal te behalen studiepunten, is derhalve in strijd met de Regeling.

Verweerder heeft toegelicht dat appellante met de hinderverklaring van de studentendecaan (SOZ), weliswaar heeft aangetoond dat er sprake is van persoonlijke omstandigheden, maar dat deze verklaring het tekort aan studiepunten niet kan opheffen. Appellante heeft immers 10 studiepunten behaald.

Het College stelt gezien het bovenstaande vast dat appellante gedurende het hele jaar gehinderd (75% kunnen studeren) is geweest, waarvan 2,5 maand sterk gehinderd (50% kunnen studeren). Hieruit volgt dat appellante, in het licht van de hinderverklaring, in staat moet worden geacht om meer dan 10 studiepunten te behalen.

Ter zitting heeft appellante aangegeven dat het studeren vanaf het begin van het huidige studiejaar beter ging en dat zij verwacht dat zij de reeds afgelegde tentamens goed gemaakt zal hebben. Hierop heeft verweerder toegezegd de studieresultaten van dit jaar op te vragen. Indien deze een positief beeld geven, zou dat mogelijk nog gevolgen kunnen hebben voor het BSA.

Bij e-mail van 5 december 2017 heeft verweerder aangegeven dat appellante de tentamens niet succesvol heeft afgelegd en bij één vak niet heeft deelgenomen aan de tentamengelegenheden. Verweerder heeft hierop het bestreden besluit niet herzien.

Nu de studieresultaten van appellante niet voldoen aan de vereisten die de Universiteit Leiden stelt en de hinderverklaring het gebrek aan behaalde studiepunten van appellante niet dekt, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat er geen vertrouwen bestaat dat appellante de opleiding binnen een redelijke termijn zal kunnen afronden. Weliswaar stelt appellante dat haar persoonlijke omstandigheden ten opzichte van vorig jaar zijn verbeterd, maar dit wordt niet bevestigd door de studieresultaten die appellante dit jaar heeft behaald.

Het College merkt op dat appellante de mogelijkheid heeft voor een volgend studiejaar een onderbouwd verzoek om inschrijving voor de bacheloropleiding Bestuurskunde bij de Universiteit Leiden in te dienen op grond van artikel 7.8b, vijfde lid van de WHW, dan wel artikel 5.3 van de Regeling. Zij dient dan ten genoeg van de examencommissie van de opleiding aannemelijk te maken dat zij die opleiding nu wel binnen redelijke termijn zal kunnen afronden.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Dit betekent dat het bestreden besluit in stand blijft en appellante de opleiding Bestuurskunde aan de Universiteit Leiden niet kan voortzetten.

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon(voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. K. Beerden, M. Meezen en L. Kluinhaar (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. mr. W.J. de Wit.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. W.J. de Wit,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: